

[Pia Christmas-Møller]

Parallelt hermed skal vi, som jeg tidligere var inde på det, følge en meget nøje fastlagt vækststrategi. Det er de elementer, der skal til, og jeg er derfor meget glad for, at arbejdsministeren på regeringens vegne i dag har givet tilsagn om at tage de nødvendige initiativer til at fortsætte denne linie og til at fortsætte de forhandlinger, som vi holdt pause i lige før jul, om en arbejdsmarkedsreform. Jeg er glad for, at skatteministeren er i gang med en skattereform og har kontakt til partierne, for det er de ting, der skal til. Jeg håber også, at arbejdsmarkedets parter er klar over det ansvar, der hviler på dem i forbindelse med overenskomstfornyelsen.

Endelig vil jeg gerne også i dag udtrykke håb om, at vi hurtigst muligt får en afklaring af vores forhold til EF, for uden det er det næsten hip som hap, hvad vi laver herinde.

**Helge Sander (V):**

Ledigheden er vort største problem, for det er ikke blot et problem af økonomisk og samfundsmæssig art, det er også et dybt ulykkeligt menneskeligt problem for alt for mange i dette land. Desværre løser vi ikke problemet med et snuptag. Men de arbejdsløse venter på os, og de er, som det allerede er sagt, utålmodige, og det synes jeg faktisk også de har god grund til.

Jeg vil gerne her i starten sige, at der er tre helt klare forudsætninger for, at vi kan løse dette overordentlig store problem: For det første at vi snarest får afklaret vores forhold til Europa, altså til EF, dernæst at vi snarest får en arbejdsmarkedsreform gennemført, og at vi snarest får en skattereform gennemført.

Med hensyn til EF synes jeg, der er god grund til at sige – og det er heldigvis også blevet understreget af andre ordførere, for det er helt fundamentalt – at der er ikke råd til at lege med ilden. Det siger jeg, fordi jeg på det seneste har hørt, at der er visse grupper, som bruger den forestående EF-afstemning som en trussel mod Folketinget, mod regeringen, og det vil jeg advare kraftigt imod. Der er simpelt hen ikke råd til, at man ikke tager denne forestående folkeafstemning dybt alvorligt.

Så nævnte jeg også en skattereform som en meget væsentlig forudsætning. For hvis vi ikke får nedbragt de høje marginalskatte, er der stadig væk nogle problemer, som jeg forudser det er meget vanskeligt at løse. Gør det selv-

arbejdet er nævnt. Der er oven i købet bragt eksempler frem, som peger på et anseligt antal arbejdspladser, som vi mister, fordi de høje skatteprocenter gør, at mange selv udfører det arbejde, som det var meget, meget mere naturligt at man købte – også fordi kvaliteten måske dér ville blive bedre. Og jeg vil i samme forbindelse gerne kalde en spade for en spade og nævne sort arbejde.

Dernæst kan vi lige så godt indrømme, at et af kodeordene er konkurrenceevne. Konkurrenceevnen må ikke belastes hverken på grund af tiltag her fra Folketinget eller ved de forestående overenskomstforhandlinger. Jeg håber, at linien med de meget, meget fornuftige overenskomster, der er indgået i de seneste år, vil blive fortsat. Det er hårdt tiltrængt, for hvis vores virksomheder ikke er i stand til at konkurrere, til at producere nogle varer, der kan sælges, har vi ikke en jordisk chance for at øge beskæftigelsen.

Og når jeg ikke blot nævner overenskomstforhandlingerne, som er det helt aktuelle emne i disse uger, er det, fordi jeg er meget, meget ked af, at der er partier her i Folketinget, som opererer med nogle forslag, som vil skade muligheden for at øge beskæftigelsen. Jeg tænker på noget, vi har behandlet tidligere i denne samling, nemlig varslingsreglerne. Hvis man vil op på 77 dage i forbindelse med større afskedigelser, vil jeg gerne spørge: Hvem tror man så der tør ansætte folk? Det er fint for dem, der er i beskæftigelse, men hvis vi i dag skal koncentrere os om dem, der ikke er i beskæftigelse, er det i hvert fald værd at notere, at det er ikke sådanne lovforslag, vi har behov for.

Jeg vil også meget gerne gentage, at dette med at klare den første arbejdsgiverbetalte ledighedsdag med en fondsordning mener vi heller ikke er med til at fremme det, der er hele målsætningen, nemlig at skaffe flere job. Og vi skal have sikret nogle flere arbejdspladser. Folketinget skal ikke etablere disse nye arbejdspladser, men vi skal skabe forudsætningerne. Helt reelt mener jeg, at der er to muligheder. Der er mulighed for at skaffe nogle reelle arbejdspladser, hvor der er en produktion, der kan sælges til konkurrencedygtige priser, og så er der en mulighed for at få folk sat i sving ved en række støttede projekter. Vi har sagt det mange gange – jeg hører heldigvis fle-